

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 1/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť PharmaMedia Czech Republic s. r. o., Příkop 838/6, Brno, Česká republika, zastúpenú advokátkou Mgr. Tatianou Frištikovou, advokátska kancelária, Štúrova 27, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob 88/2017 z 25. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PharmaMedia Czech Republic s. r. o. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. decembra 2017 doručená sťažnosť PharmaMedia Czech Republic s. r. o., Příkop 838/6, Brno, Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Cob 88/2017 z 25. augusta 2017 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) 26. mája 2010 (ďalej len „žaloba“) domáhala proti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“), z titulu zodpovednosti za vady (bližšie špecifikované v žalobe, pozn.) opráv osobného motorového vozidla označeného v žalobe vykonaných žalovanou na základe zákazkových listov č. W 810 zo 6. júla 2007 a č. W 83013 z 26. mája 2008 a ich bezodplatného odstránenia, ďalej z titulu náhrady škody spôsobenej sťažovateľke vadnými opravami motorového vozidla žalovanou zaplattenia peňažných súm s príslušenstvom uvedených v žalobe. V právnej veci žaloby sa na okresnom súde konanie viedlo pod sp. zn. 34 Cb 88/2010.

3. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 34 Cob 88/2010 zo 4. októbra 2012 (ďalej len „prvý rozsudok okresného súdu“) žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Na základe riadne a včas podaného odvolania (riadneho opravného prostriedku sťažovateľky) krajský súd rozsudkom sp. zn. 2 Cob 225/2012 z 25. apríla 2013 (ďalej len „prvý rozsudok krajského súdu“) prvý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

5. Následne na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4 MOBdo 4/2013 z 31. marca 2015 prvý rozsudok krajského súdu, ako aj prvý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Okresný súd ostatne rozhodol rozsudkom sp. zn. 34 Cb 88/2010 zo 7. februára 2017 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 34 Cb 88/2010 zo 7. februára 2017 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) tak, že žalobu opäť v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

7. Následne na základe riadne a včas podaného odvolania (riadneho opravného prostriedku sťažovateľky) rozsudkom krajského súdu bol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdený. Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 5. októbra 2017.

8. Sťažovateľka svoju sťažnosť odôvodnila okrem iného takto:

«... Krajský súd pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania nepostupoval ústavne konformným spôsobom, v dôsledku čoho sú jeho závery svojvoľné a neudržateľné, a to z nasledovných dôvodov:

a) Krajský súd si nekriticky osvojil závery Doplnenia č. 1 k znaleckému posudku bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vypořiadal so závermi pôvodného znaleckého posudku č. 296/2011, ktoré sú v priamom rozpore so závermi doplnenia znaleckého posudku a ktorých správnosť doplnenie znaleckého posudku žiadnym spôsobom nespochybňuje ani nevyvracia.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd s ohľadom na závery Doplnenia č. 1 k znaleckému posudku sa stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštalácie, ktorý výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil tak, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že poruchu turbodúchadla spôsobil žalovaný tým, že pri jeho skoršej oprave nepostupoval tak, aby nedošlo k nasatiu nečistôt do kompresorového kolesa a vo vzťahu k druhej oprave žalobca podľa názoru okresného súdu nepreukázal, že príčinou uvoľnenia čapu v motore, bolo jeho nedostatočné dotiahnutie pri manipulácii s ním pri skoršej oprave vykonanej žalovaným.

Krajský súd takto postupoval napriek tomu, že závery Doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 296/2011 (pripúšťajúci viacero možných príčin ulomenia čapu súvisiacich najmä so stavom vozidla, spôsobom jazdy, nešetrným zaobchádzaním atď. a polemizujúce o iných možných príčinách nasatia nečistôt telesa turbodúchadla) sú v rozpore s odpoveďami

v znaleckom posudku č. 296/2011 Ústavu súdneho inžinierstva... zo dňa 26.9.2011, podľa ktorých

- „príčinou odlomenia čapu bolo uvoľnenie, resp. nadmerné dotiahnutie čapu, čo malo za následok únavový lom“ (č. 3);

- „príčinou odlomenia čapu nebola vada materiálu a ani konštrukčná chyba“...

- „znalec zistil prieskumom v iných značkových servisoch, že ku zlomeniam tohto čapu nedochádza po celú životnosť motora“ (č. 7),

- „za predpokladu správnosti konštrukcie čapu a motora vozidla a dodržania výrobcom predpísaných podmienok, nemôže dôjsť za bežnej prevádzky vozidla k takému cyklickému namáhaniu v ohybe drieku čapu, ktorého následkom by bolo ulomenie čapu“...

- „razantnosť a dynamika jazdy nemá podstatný vplyv na únavu materiálu súčiastok motora“...

- „pokiaľ sú splnené podmienky prevádzky motora (dostatok kvalitných náplní) zaťažovanie motora nemá podstatný vplyv na životnosť súčastí motora“ (č. 21);

- „k poškodeniu rozvodov motora nemohlo dôjsť nešetrným zaobchádzaním pri prevádzke motorového vozidla“ (č. 22),

- „príčinou poškodenia turbodúchadla bola jeho nedôsledná montáž; pri správnej montáži sa cez filter vzduchu nesmú dostať so vzduchom do turbodúchadla žiadne väčšie nečistoty“...,

- „medzi poškodením turbodúchadla a montážnym postupom žalovaného bola zistená jednoznačná príčinná súvislosť; dôkazom toho je fakt, že žalobca sa hneď po oprave, resp. výmene turbodúchadla sťažoval na piskľavý zvuk z motora“ (č. 4),

- závery [REDACTED] a [REDACTED] v ich odborných vyjadreniach sú správne...

I keď je zrejmé, že závery znaleckého posudku a závery jeho doplnenia popri sebe neobstoja ako aj to, že zatiaľ čo pôvodný znalecký posudok obsahuje kompletne odôvodnenie svojich záverov, v jeho doplnení absentuje akýkoľvek základ pre jeho nové a odchylné závery, krajský súd bez logického vysvetlenia dal prednosť záverom doplnenia znaleckého posudku.

Krajský súd takto postupoval napriek existencii viacerých skutočností, ktoré spochybňujú presvedčivosť, zrozumiteľnosť a úplnosť doplnenia znaleckého posudku, keď

v tejto súvislosti vôbec nezohľadnil, že riešitelia doplnenia dospeli k týmto nejasným a polemickým záverom bez vykonania vlastných odborných analýz alebo zaobstarania si akýchkoľvek nových podkladov, bez toho, aby motor vôbec ohliadli, svoje závery formulovali iba spoza písacieho stola...

b) Krajský súd pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania vôbec nevzal do úvahy ani ďalšie dôkazy, ktoré preukazovali existenciu príčinnej súvislosti medzi postupom žalovaného pri oprave vozidla a vznikom väd vozidla.

Vo vzťahu k príčine uvoľnenia čapu bez akéhokoľvek odôvodnenia vôbec neboli zohľadnené listinné dôkazy, preukazujúce, že príčinou ulomenia čapu bolo jeho nedostatočné utiahnutie pri manipulácii:

Z laboratórnej správy AUDI č. 2633/2009-M z 29. septembra 2009 vyplýva, že „poškodenie čapu je následným poškodením“; „materiál, tvrdosť, mikroštruktúra čapu sú bezchybné“; „zhodnotením plochy zlomu na čape bolo zistené, že k zlomu došlo v dôsledku cyklického namáhania na ohyb“; „v kuželovitom zapustení otvoru pre skrutku v nosníku ložiska neboli zistené znaky straty prepätia osi“; z obrázku č. 3, na ktorom je závitový otvor nosníka, je zrejmé, že závit je poškodený; „zistená bola vrstva lepidla Precote 80“ z čoho je zrejmé, že k poškodeniu čapu došlo po manipulácii s čapom; ak materiál je bezchybný, príčinou zlomu nebola vada materiálu; ak „pri riadnom dotiahnutí spoja nedochádza k cyklickému namáhaniu a následne k únavovému lomu“ (znalecký posudok č. 296/2011, str. 39), spoj nebol riadne dotiahnutý; nemohlo dôjsť k samouvoľneniu...

Z Odborného vyjadrenia [REDAKOVANÉ] z 26. februára 2009 rovnako vyplýva, že „k porušeniu čapu došlo v dôsledku nízkokycklickej“ (malý počet cyklov) „únavy materiálu“ (str. 3); „obe oblasti únavového lomu naznačujú, že teleso skrutky bolo pri jej fixácii cyklicky namáhané v dvoch, proti sebe orientovaných smeroch“ (str. 2), čo vylučuje samouvoľnenie.

Z Odborného konštrukčného stanoviska [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] z 9. decembra 2009 vyplýva, že „k zlomu došlo v dôsledku povoleného čapu“, „k zlomu v danom mieste mohlo dôjsť jedine vtedy, ak čap nebol dostatočne dotiahnutý a kuželové plochy neprenášali bočné sily; z mikroskopických obrázkov vidno, že lom nastal v dôsledku ohybu okolo jednej osi, čo by znamenalo, že nedošlo k samovoľnému uvoľneniu počas prevádzky“.

V znaleckom posudku č. 296/2011 Ústavu súdneho inžinierstva... zo dňa 26.9.2011 sa znalec dôsledne (na rozdiel od jeho Doplnenia č. 1) zaoberal charakteristikou únavového lomu (str. 23-26) vychádzajúc z laboratórnej správy AUDI (str. 27-30) a jednoznačne potvrdil, že príčinou odlomenia čapu bolo jeho uvoľnenie, resp. nedostatočné utiahnutie pri oprave žalovaného.

Naopak Doplnenie č. 1 posudku bolo spracované bez toho, aby tieto skutočnosti boli zohľadnené, resp. závery z nich vyplývajúce vyvrátené, keď navyše toto doplnenie za jediná inú možnú príčinu uvoľnenia čapu označuje celkový stav vozidla (dlhotrvajúce cyklické namáhanie pri športovej jazde), čo je však vylúčené s ohľadom na závery odborného skúmania únavového zlomu v pôvodnom znaleckom posudku ako aj vo vyššie uvedených listinných dôkazoch.

Vo vzťahu k príčine poškodenia lopatiek turbodúchadla nevzal krajský súd do úvahy ani prípis z 5. februára 2009 žalovaného... žalobcovi... obsahujúci konštatovanie, že „je pravdepodobné, že mechanik po starom zničenom turbe nevyčistil poriadne sací trakt a tieto čiastočky boli nasaté novým turbom, čo spôsobilo poškodenie nábehových hrán“ v dôsledku čoho bola žalobcovi navrhnutá bezplatná výmena turba na náklady žalovaného (nie však i bezplatná oprava motora ako to uviedol okresný súd - bod 3).

V tejto súvislosti si krajský súd nekriticky osvojil závery Doplnenia č. 1 znaleckého posudku, ktoré sú založené len na domnienke, že k nasatiu nečistôt do kompresorového kolesa turbodúchadla mohlo dôjsť aj inak, napríklad perforáciou vzduchového filtra, nedostatočným utesnením vzduchového filtra či sacieho potrubia, a to napriek tomu, že zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplývalo zistenie, ktoré by čo i len pripúšťalo vznik perforácie vzduchového filtra, nedostatočné utesnenie vzduchového filtra či sacieho potrubia.

c) Skutkové závery krajského súdu o nepreukázaní existencie príčinnej súvislosti sú založené na nesprávnom a svojvoľnom hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré porušuje základné zásady hodnotenia dôkazov.

Súd síce nie je obmedzovaný zákonnými predpismi v tom zmysle, ako jednotlivé dôkazy hodnotiť (zásada voľného hodnotenia dôkazov), avšak hodnotiaca úvaha nesmie byť ľubovoľná. Súd musí pri hodnotení dôkazov vychádzať zo všetkého, čo v konaní vyšlo

najavo. V prípade existencie protichodných dôkazov je povinnosťou súdu sa zaoberať vyhodnotením pravdivosti, presvedčivosti a vierohodnosti protichodných dôkazov.

Tieto zásady platia aj vo vzťahu k hodnoteniu znaleckého posudku.

Tak ako ostatné dôkazy aj znalecký posudok musí súd podrobiť hodnoteniu podľa § 132 OSP (pozn. teraz § 191 CSP). Posudok preto musí v sebe spojovať vysokú odbornosť so zrozumiteľnosťou slovného vyjadrenia záverov a postupov, akým k nemu dospel, aby súd, prípadne iný orgán, pre ktorý je posudok určený, bol schopný pochopiť jeho dôkazný význam, aj keď sám nemá odborné vedomosti, (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. IM ObdoV 11/2008, zo dňa 28.1.2010).

Súd hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Ide o špecifický a významný dôkaz, ktorý súd použije pri rozhodovacej činnosti založenej na riešení odbornej otázky. Znalec musí vychádzať z odborných znaleckých záverov a nie len zo skutočností, ktoré príslušná osoba vníma svojimi zmyslami (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 41/2010 zo dňa 24.5.2011).

Formálny obsah znaleckého posudku ako výsledku špecializovanej odbornej činnosti tvoria viaceré jeho časti, ktoré vo vzájomných súvislostiach a aj ako celok musia zabezpečiť preskúmanie jeho obsahu a overenie odôvodnenosti postupov (R 102/2015).

Voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je totiž pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 332/09 zo dňa 26.1.2010).

Krajský súd pri hodnotení dôkazov vyššie uvedené zásady hodnotenia dôkazov nerešpektoval...

d) K porušeniu práv sťažovateľa došlo aj v dôsledku nevykonania žalobcom navrhovaného dôkazu - kontrolného znaleckého dokazovania, pretože v situácii, keď súdy napriek jednoznačným záverom znaleckého posudku č. 296/2011 mali pochybnosti

o príčinách vzniku väd vozidla, mali v záujme náležitého zistenia skutkového stavu nariadiť vo veci kontrolné znalecké dokazovania za účelom odstránenia týchto pochybností.

e) Záver krajského súdu o tom, že už pôvodný znalecký posudok pripustil len možnosť pochybenia mechanika vo vzťahu k vzniku poškodenia rozvodu reťaze nemôže s ohľadom na obsah znaleckého posudku č. 296/2011 obstať.

Zo znaleckého posudku č. 296/2011 vyplýva jednoznačný záver o tom, že „postup žalovaného pri vykonaní opravy vozidla na základe objednávky žalobcu č. W 83013 z 26.5.2008 bol v príčinnej súvislosti s poškodením a ulomením čapu... resp. s poškodením reťaze rozvodu pre olejové čerpadlo a vyvažovaciu hriadel“... Predmetný záver krajského súdu, ktorý vychádza zrejme z nesprávnej interpretácie odpovede na otázku posúdenia správnosti záverov znaleckého posudku č. 90/2008 [REDAKOVANÉ] (str. 40), je vytrhnutý z kontextu...

Okrem toho otázka postupu mechanika žalovaného, resp. dodržania odporúčaného technologického postupu pri oprave nemá tak z hľadiska správnosti odborných záverov znaleckého posudku ako aj z hľadiska posúdenia veci žiaden zásadný význam, pretože iba existencia určitého technologického postupu, ktorým sa má žalovaný riadiť nie je dôkazom o tom, že sa ním žalovaný aj riadil.

Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani tvrdenie svedka [REDAKOVANÉ] ktoré si nekriticky osvojil okresný súd o tom, že s čapom nemanipuloval, pretože odhliadnuc od pochybnej vierohodnosti tejto svedeckej výpovede stáleho zamestnanca žalovaného, ktorý by potvrdením manipulácie s čapom, zároveň priznal porušenie predpísaného technologického postupu, teda aj porušenie svojich pracovných povinností...

Ani konštatovanie krajského súdu o tom, že ulomená skrutka (čap) už nie je k dispozícii, nemôže viesť k záveru o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu, a to už len z toho dôvodu, že ani z obsahu Doplnenia č. 1 znaleckého posudku nevyplýva, aby znalec mal k dispozícii ulomený čap, avšak napriek tomu formuloval závery, ktoré krajský súd považoval za rozhodujúce. Podstatné však je, že lom tohto čapu bol podrobne zadokumentovaný v laboratórnej správe AUDI č. 2633/2009-M zo dňa 29.9.2009 ako aj v odbornom vyjadrení [REDAKOVANÉ] zo dňa 26.2.2009 a táto dokumentácia nebola v konaní spochybnená, preto otázku príčiny ulomenia čapu bolo možné jednoznačne

zodpovedať, ako to vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku č. 296/2011. Navyše pokiaľ sa žalovaný skutočne čapu zbavil, nemôže byť táto okolnosť v neprospech žalobcu.

Rovnako tak záver krajského súdu o tom, že podľa Doplňenia č. 1 „nie je možné z technického hľadiska jednoznačne určiť, kedy došlo k nasatiu cudzieho predmetu, ktorý spôsobil poškodenie turbodúchadla“, nemá reálny základ s ohľadom na to, že v konaní nebolo ani len tvrdené a už vôbec nie preukázané, aby sa nečistoty do turbodúchadla mohli dostať v inom čase alebo v inej súvislosti. Okrem toho s ohľadom na to, že v konaní nebolo sporné, že turbodúchadlo vydávalo piskľavý zvuk bezprostredne po oprave, čo je znak jeho poškodenia, je zrejmé, že k nasatiu nečistôt mohlo dôjsť len v dôsledku nedôsledného montážneho postupu žalovaného...

V prípade oboch opráv boli splnené všetky zákonné podmienky vzniku zodpovednosti žalovaného za reklamované vady vozidla, vrátane existencie príčinnej súvislosti preto záver krajského súdu o tom, že zodpovednosť žalovaného podľa § 560 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka nie je daná, zakladá zároveň nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné...

K porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu... a práva... na spravodlivé súdne konanie... došlo aj tým, že krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, nakoľko s podstatnými argumentmi sťažovateľa uvedenými v jeho odvolaní sa vôbec nezaoberal a žiadnym spôsobom sa k nim nevyjadril.

Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyporiadal s dôvodmi podaného odvolania žalobcu a jeho námietkami, keď sa obmedzil len na konštatovanie, že odvolanie nie je dôvodné bez toho, aby v súlade s účelom odvolacieho konania preskúmal zákonnosť a správnosť prvostupňového rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní.

Krajský súd sa vôbec nezaoberal správnosťou postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov ani v odôvodnení nevysvetlil vlastné úvahy, ktorým sa riadil pri hodnotení dôkazov. Krajský súd úplne rezignoval vo vzťahu k posúdeniu správnosti skutkových záverov s ohľadom na listinné dôkazy, ktoré súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov ignoroval.

V odôvodnení úplne absentuje akékoľvek vysvetlenie spôsobu, akým sa súd vporiadal s protichodnosťou záverov Doplňenia č. 1 znaleckého posudku vo vzťahu k záverom pôvodného znaleckého posudku č. 296/2011... Krajský súd nevysvetlil, prečo za

rozhodujúce vo veci považoval závery Doplnenia č. 1 znaleckého posudku ani to, prečo nevychádzal zo záverov pôvodného znaleckého posudku č. 296/2011, ktoré sa aj vo svetle ďalších listinných dôkazov jednoznačne javili ako presvedčivejšie, úplnejšie a spoľahlivejšie.

Krajský súd sa úplne opomenul vyporiadať s námietskou žalobcu o neúplnom zistení skutkového stavu z dôvodu zamietnutia návrhu žalobcu na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, keď v odôvodnení úplne absentuje posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o nevykonaní navrhovaného kontrolného znaleckého dokazovania, a to napriek vyčerpávajúcej argumentácii žalobcu o dôvodoch, pre ktoré toto rozhodnutie súdu prvej inštancie nemôže obstať. S ohľadom na vyššie uvedené odôvodnenie rozhodnutie krajského súdu, úplne ignorujúce podstatné námietky sťažovateľa nemožno považovať za dostatočné, úplne ani ústavne konformné...»

9. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa PharmaMedia Czech Republic s.r.o. na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2 Cob/88/2017-179 zo dňa 25.8.2017, porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2 Cob/88/2017-179 zo dňa 25.8.2017 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 312,34 EUR do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu k rukám jeho právnej zástupkyne.“

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

15. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou

verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

III.

16. Ako to z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, sťažovateľka namieta porušenie ňou označených základných práv podľa ústavy, dohovoru a práva podľa dodatkového protokolu rozsudkom krajského súdu tým, že:

- krajský súd pri hodnotení dôkazov sa bez ďalšieho stotožnil so závermi doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 296/2011 z 26. septembra 2011 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, pokiaľ ide o vady motorového vozidla a ich príčiny, a to napriek tomu, že závery jeho doplnenia sú v rozpore so závermi znaleckého posudku,

- krajský súd pri hodnotení dôkazov nijako nezobral do úvahy ďalšie dôkazy preukazujúce priamu príčinnú súvislosť medzi vadami na motorovom vozidle a vykonanými opravami žalovanej, a to najmä laboratórnu správu AUDI č. 2633/2009-M z 29. septembra 2009, odborné vyjadrenie [REDAKOVANÉ], z 26. februára 2009, odborné konštrukčné stanovisko [REDAKOVANÉ] z 9. decembra 2009 (ďalej len „ďalšie dôkazy“),

- krajský súd porušujúc zásady hodnotenia dôkazov svoje skutkové závery o nepreukázaní príčinnej súvislosti založil na nesprávnom a svojvoľnom hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania,

- krajský súd napriek protichodným záverom znaleckého posudku a jeho doplnenia nevyhovel návrhu sťažovateľky na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania,

- čiastkový záver krajského súdu o tom, že už znalecký posudok pripustil len možnosť pochybenia žalovanej pri vykonávaní opráv motorového vozidla, pokiaľ ide o vznik poškodenia rozvodu reťaze, nemôže vzhľadom na jeho obsah obstať,

- krajský súd svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil, najmä sa nevyšporiadal s podstatnými odvolacími námietkami sťažovateľky,

dôsledkom čoho je rozsudok krajského súdu arbitrárny a ústavne neudržateľný.

IV.

K námietke porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

17. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

18. Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napríklad *Georgidias v. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

19. Vzhľadom na charakter námietok sťažovateľky ústavný súd tiež zdôrazňuje svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

20. Na citovaný právny názor nadväzuje ustanovenie § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Ústavný súd preto v záujme presvedčivosti vlastnej rozhodovacej činnosti považoval za potrebné poukázať aj na relevantnú časť odôvodnenia rozsudku okresného súdu.

22. Okresný súd vo svojom rozhodnutí argumentoval okrem iného takto:

«... Medzi účastníkmi konania na základe dvoch ústne uzatvorených zmlúv vznikli záväzkovo právne vzťahy, konkrétne zmluvy o dielo a to v zmysle písomných objednávok - zákazkový list č. W83898 a zákazkový list č. W810...

... Žalovaný v zmysle písomnej objednávky - zákazka č. W810 zo dňa 6.7.2007 vykonal pre žalobcu dielo - výmena poškodeného turbodúchadla za nové a vozidlo odovzdal žalobcovi dňa 16.7.2007...

... Žalovaný vykonal pre žalobcu dielo v zmysle písomnej objednávky – zákazka č. W83013 zo dňa 26.5.2008, dielo – výmena poškodeného hydraulického španováka za nový a s tým súvisiace práce vrátane opätovnej montáže motora a vozidlo odovzdal žalobcovi 9.6.2008...

... Dňa 1.7.2008 bolo do priestorov servisu žalovaného prijaté nepojazdné motorové vozidlo... malo... poškodený rozvodový mechanizmus a poškodené turbodúchalo.

... Listom zo dňa 4.7.2008 si žalobca uplatňoval u žalovaného svoje právo zo zodpovednosti za vady pri oprave...

... Na pojednávaní... 4.10.2012 bol vypočutý ako svedok [REDAKOVANÉ], automechanik firmy žalovaného, ktorý uviedol nasledovné skutočnosti. ... K výmene rozvodov nedošlo, došlo len k výmene napinákov z dôvodu, že žalobca to tak požadoval. Po vybratí motora bola oddelená prevodovka od motora, boli demontované tri kryty pod ktorými sa nachádza konkrétny rozvod. Vymenili sme napináky, ktoré spájajú kolesá a kolesá na vačky. Išlo

o napínáky reťazí vačkových hriadel'ov. Pri ďalšej oprave videl odlomenú osičku závesu klzáka. Na otázku... či pri výmene napinákov reťazí vačkových hriadel'ov zasahoval do opravy motora, kde došlo k odlomeniu osičky závesu svedok uviedol, že nie, nezasahoval...

... Na pojednávaní... 4.10.2012 bol vypočutý ako svedok [REDACTED], zamestnaný ako riaditeľ..., ktorý k veci uviedol nasledovné skutočnosti. ... Čo sa týka poškodenia osičky na závese, mohlo dôjsť už pri výrobe vozidla, resp. k nesprávnemu namontovaniu. K zásahu servisu nejakým neodborným zásahom túto záležitosť vylúčil vzhľadom ku skutočnosti, že došlo iba k výmene napinákov reťazí vačkových hriadel'ov. K poškodeniu osičky mohlo dôjsť aj z inej príčiny, nakoľko nedošlo ku kompletnej výmene, ale iba časti a z toho dôvodu mohlo dôjsť k poškodeniu osičky. Čo sa týka demontovania klzáku, ktorý držia osičky závesu, a z ktorej sa jedna osička zlomila, svedok uviedol, že demontáž je jednoduchá a nie je potrebné manipulovať s osičkami v zmysle ich odťahovania, resp. doťahovania...

... Ustanovený súdny znalec vo veci vyhotovil 26.9.2011 Znalecký posudok č. 296/2011, ktorým zodpovedal na položené otázky ohľadom poškodenia vozidla a na možné príčiny ich vzniku. K poškodeniu turbodúchadla okrem iného vo svojom závere znalec uviedol nasledovné: 1. príčinou poškodenia turbodúchadla bolo nasatie tvrdej častice, respektíve nečistoty do kompresorového kolesa turbodúchadla, následkom kontaktu tohto telieska došlo k poškodeniu nábehových hrán lopatiek, turbo je naďalej funkčné, ale pri určitých kritických otáčkach vydáva nepríjemný piskľavý zvuk; 2. príčinou poškodenia turbodúchadla bola jeho nedôsledná montáž, pretože pri správnej montáži sa cez filter vzduchu nesmú dostať so vzduchom do turbodúchadla väčšie nečistoty. K poškodeniu reťaze rozvodu okrem iného vo svojom závere znalec uviedol nasledovné: 1. príčinou poškodenia reťaze rozvodu pre olejové čerpadlo a vyvažovací hriadel' motora bolo vniknutie odlomenej časti osičky závesu klznej rozvodovej lišty medzi reťaz a ozubené teleso, následkom čoho došlo k roztrhnutiu reťaze; 2. k odlomeniu čapu došlo v jeho najslabšej časti únavovým lomom; 3. príčinou poškodenia čapu nebola konštrukčná vada; 4. za predpokladu správnosti konštrukcie čapu a motora vozidla a dodržania výrobcom predpísaných podmienok, nemôže dôjsť za bežnej prevádzky vozidla k takému cyklickému namáhaniu v ohybe drieku čapu, ktorého následkom by bolo ulomenie čapu; 5. príčinou ulomenia čapu bolo jeho nedostatočné, respektíve nadmerné utiahnutie pri oprave.

... Na pojednávaní dňa 4.10.2012 bol vypočutý súdny znalec [REDAKOVANÉ], zamestnaný ako znalec Ústavu súdneho inžinierstva, ako externý pracovník, ktorý bol spolutvorcom znaleckého posudku a uviedol nasledovné. Na... znaleckom posudku trvám... čo sa týka poškodenia osičky muselo byť do toho zasahované a poukazujem na ryhu na osičke, ktorá je zabezpečovacím momentom, resp. zaistovací prvok tohto skutkového spoja. Únavový lom tejto osičky nie je dôsledkom opotrebovania napínakov reťazí. K otázke, či bolo do osičky zasahované? K tomu sa súdny znalec nevedel vyjadriť a uviedol, že pokiaľ mechanik tvrdí, že do toho nezasahoval, z pohľadu súdneho znalca je to technicky možné, avšak k otázke, či zasahoval mechanik, alebo nie, k tomu znalec uviedol, že sa v tomto smere nevie vyjadriť. Materiálová vada nebola dokázaná a s najväčšou pravdepodobnosťou podľa názoru znalca došlo k poškodeniu manipuláciou, tzv. alebo pritiahnutím alebo uvoľnením... S celým technologickým postupom opravy vozidla sa neoboznamoval nakoľko to nepovažoval za nutné.

... Záver vyššie uvedeného Znaleckého posudku ... v časti, kde ako príčinu poškodenia vozidla bolo uvedené vykonanie opráv žalovaným (dotiahnutie, respektíve povolenie čapu) a tvrdenie svedka [REDAKOVANÉ], ktorý sa vyjadril, že nijako nezasahoval do časti motora s osičkou závesu, považoval súd za rozporné. Znalec sa nevedel s určitosťou vyjadriť, či svedok... pri oprave s osičkou manipuloval, pričom tiež uviedol, že s technologickým postupom opravy sa neoboznamoval. Z uvedeného dôvodu súd nariadil vyhotovenie doplnkového znaleckého posudku, ktorým by bolo zodpovedané na zásadnú otázku, či je možné s istotou konštatovať, že k závadám motorového vozidla žalobcu došlo v súvislosti s vykonaním opráv vozidla, ktoré vykonal žalovaný.

... Ustanovený súdny znalec... vypracoval Doplnenie č. 1 Znaleckého posudku č. 296/2011. V závere tohto Doplnku... znalec okrem iného uviedol skutočnosti uvedené v nasledujúcich dvoch odsekoch tohto odôvodnenia.

... Zistenia k poškodeniu rozvodového mechanizmu: Z technického hľadiska nie je možné jednoznačne vyhodnotiť, čo bolo skutočnou príčinou ulomenia čapu. Na základe opätovného znaleckého skúmania sme dospeli k záveru, že k vzniku porušenia čapu ložiska únavovým mechanizmom môže dôjsť: 1. v dôsledku dlhotrvajúceho cyklického namáhania pri relatívne malom zaťažení, čomu by mohla zodpovedať prevádzka vozidla pri počte kilometrov 320.000 a zvýšenom zaťažovaní motora napr. v dôsledku tzv. športovej jazdy;

2. ďalšou možnou príčinou vzniku uvedeného únavového mechanizmu môže byť zvýšené - prídavné namáhanie daného čapu, ako následok povolenia alebo utiahnutia čapu ložiska, čo by malo zodpovedať servisnému zásahu pred cca 9.000 km; 3. Z technického hľadiska je tiež prijateľná kombinácia uvedených mechanizmov. Na základe predložených podkladov však nie je možné jednoznačne vyhodnotiť, ktorý z uvedených mechanizmov nastal v posudzovanom prípade. Je možné konštatovať, že v danom prípade nebola zistená jednoznačná príčinná súvislosť medzi postupom žalovaného pri vykonaní vozidla na základe objednávky žalobcu č. W83013 zo dňa 26.5.2008 a poškodením a ulomením čapu... s následkom poškodenia reťaze rozvodu pre olejové čerpadlo. Pri výmene všetkých reťazí napínakov nie je potrebné uvoľniť osičku vodiacej lišty. Uvoľnenie osičky vodiacej lišty nie je súčasťou montážneho postupu pri oprave (výmene).

... Zistenia k poškodeniu turbodúchadla: Príčinou poškodenia turbodúchadla bolo nasatie cudzieho predmetu, následkom ktorého došlo ku kontaktu cudzieho predmetu s lopatkami kompresorového kolesa v dôsledku čoho došlo k poškodeniu nábehových hrán lopatiek. Nebola zistená jednoznačná príčinná súvislosť medzi postupom žalovaného pri vykonaní opravy vozidla v období 6.7.2007 a 16.7.2007 a poškodením turbodúchadla, u ktorého došlo k poškodeniu lopatiek kompresorového kolesa turbodúchadla. Z technologického hľadiska nie je možné jednoznačne určiť, kedy došlo k nasatiu cudzieho predmetu, ktorý spôsobil poškodenie turbodúchadla. V prípade, že po oprave turbodúchadla vydávalo uvedený „zvláštny pískavý zvuk“ potom je prijateľné, že medzi poškodením turbodúchadla a montážnym postupom žalovaného je jednoznačná príčinná súvislosť. Z technického hľadiska však nie je možné vylúčiť, že nasatie predmetu mohlo byť spôsobené napr. perforáciou vzduchového filtra, nedostatočným utesnením sacieho potrubia, ku ktorým mohlo dôjsť počas prevádzky vozidla.

... S ohľadom na vyššie uvedené závery znaleckého dokazovania, konkrétne na závery uvedené v Dodatku 1 Znaleckého posudku č. 296/2011 súd konštatuje, že v rámci tohto konania nebolo dostatočne preukázané a teda ani spoľahlivo zistené, že diela žalovaného opravy vozidla žalobcu v období od 6.7.2007 do 16.7.2007 a od 26.5.2008 do 9.6.2008 boli vykonané vadne, t.j. že by žalovaný pri výkone týchto diel v prospech žalobcu porušil nejakú svoju zmluvnú povinnosť... súd konštatuje, že nie je možné žalovaného zaviazať na

odstránenie vád diela podľa § 560 a nasl. Obchodného zákonníka a ani ho v zmysle § 373 Obchodného zákonníka zaviazať na nahradenie škody.

... Žalobca svojim podaním doručeným súd 5.1.2017 (t.j. 5 dní pred posledným pojednávaním) navrhol vykonať dokazovanie nariadením kontrolného znaleckého dokazovania. Tento svoj návrh odôvodnil v zásade rozpornými závermi v pôvodnom Znaleckom posudku č. 296/2011 zo dňa 26.9.2011 a jeho Dodatku č. 1 zo dňa 17.6.2016. Konajúci súd navrhnutý dôkaz nepovažoval za potrebné a s ohľadom na hospodárnosť konania ani vhodné vykonať z nasledovných dôvodov. Rozporné závery posudkov vyplynuli z obsahu výpovede svedka [REDAKOVANÉ], ktorý vylúčil, že by pri oprave vozidla došlo k manipulovaniu s čapom ložiska, o čom znalec [REDAKOVANÉ] nemal vedomosť (svedecká výpoveď bola uskutočnená až po vyhotovení pôvodného Znaleckého posudku). V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na skutočnosť, že znalec sa pri vyhotovovaní pôvodného posudku neoboznámil s technologickým postupom opravy, pretože to nepovažoval za potrebné. Naproti tomu v rámci dodatočného dokazovania súdny znalec už disponoval svedectvom [REDAKOVANÉ] a tiež sa oboznámil s technologickým postupom opravy. Z uvedeného je teda pochopiteľné, že vo veci je namieste akceptovať závery uvedené v Dodatku 1 Znaleckého posudku č. 296/2011. Ako je zrejmé z pôvodného Znaleckého posudku č. 296/2011, tak momentálne nie je príslušná ulomená súčiastka (jej odlomenie spôsobilo poškodenie reťaze) k dispozícii, s ohľadom na túto skutočnosť už za danej situácie nie je možné nariadiť jej akékoľvek znalecké skúmanie, ktorým by iba teoreticky mohlo byť zodpovedané na otázku, či došlo k únavovej zlomenine na základe dlhodobej únavy materiálu alebo išlo o intenzívne krátkodobé zaťaženie tejto súčiastky.

... K návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu nariadením kontrolného znaleckého dokazovania, súd považuje za potrebné poukázať tiež na nasledovné skutočnosti. Dodatok... bol žalobcovi doručený dňa 8.7.2016, t.j. takmer 6 mesiacov pred uskutočnením posledného pojednávania, za toto časové obdobie mal žalobca dostatočný časový priestor na navrhnutie tohto dôkazu, prípadne nič nebránilo tomu, aby si žalobca zabezpečil súkromný znalecký posudok podľa znenia § 209 Civilného sporového poriadku...»

23. V rozsudku krajského soudu, kterým byl potvrzen rozsudek okresního soudu, krajský soud uvedl:

„... Krajský soud... ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštalácie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

... Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

... Len na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť:...

... Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní posúdiť je to, či žalovaný zodpovedá za reklamované vady v intenciách podľa ust. § 560 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka... Za účelom, či žalovaný zodpovedá za žalobcom reklamované vady diela bol vypracovaný znalecký posudok... Z obsahu uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že znalci len pripustili možnosť, že došlo k pochybeniu pri montáži, teda, že mechanik nemusel doťahovať skrutku, ale technicky sa mohol k nej dostať a dotiahnuť ju alebo uvoľniť. Taktiež ju mohol povoliť za účelom demontáže riadiacej lišty reťaze a následne ju zabudol dotiahnuť. ... Pokiaľ ide o lomovú poruchu skrutky - nebola ulomená skrutka (čap) k dispozícii pre znalecké dokazovanie. Z uvedeného teda vyplýva, že znalci len pripustili, že došlo k pochybeniu pri montáži, teda že mechanik nemusel doťahovať skrutku... Z uvedeného teda nie je možné dospieť k stopercentnému záveru, že za reklamované vady zodpovedá žalovaný. Samotná pravdepodobnosť príčin vzniku reklamovaných vád preto nepostačuje k tomu, aby za vznik zodpovedal žalovaný.

... Z uvedených dôvodov bolo vypracované Doplňenie č. 1 k znaleckému posudku. Z obsahu uvedeného doplnenia znaleckého posudku nie je možné z technického hľadiska jednoznačne určiť, kedy došlo k nasatiu cudzieho predmetu, ktorý spôsobil poškodenie turbodúchadla. Po preštudovaní podkladov k predmetnej veci nie je možné konštatovať jednoznačne príčinnú súvislosť medzi postupom žalovaného pri vykonávaní opravy vozidla v období od 6.7.2007 do 16.7.2007 a poškodením turbodúchadla, u ktorého došlo

k poškodeniu lopatiek kompresorového kolesa turbodúchadla ani príčinnú súvislosť medzi zlomením čapu...

... Pokiaľ ide o uplatňovaný nárok na náhradu škody v intenciách podľa § 373 Obchodného zákonníka v konaní nebolo preukázané porušenie záväzkového vzťahu zo strany žalovaného a teda splnenie podmienok pre priznanie náhrady škody.

... Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so zistením súdu prvej inštancie, že napriek vykonanému dokazovaniu nebolo dostatočne preukázané a teda ani spoľahlivo zistené, že diela žalovaného opravy vozidla žalobcu v období od 6.7.2007 do 16.7.2007 a od 26.5.2008 do 9.6.2008 boli vykonané vadne, t.j. že by žalovaný pri výkone týchto diel v prospech žalobcu porušil nejakú svoju zmluvnú povinnosť. ... Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil...“

24. Podľa judikatúry ústavného súdu základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenia ktorých sa sťažovateľka dovoľáva, zaručuje každému právo na prístup k súdu, ako aj konkrétne procesné garancie v konaní pred ním (I. ÚS 26/94). Ústavou zaručené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ho účelovo chápať tak, že jeho naplnením je len víťazstvo v súdnom spore (II. ÚS 21/02, IV. ÚS 277/05).

25. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy voči rozhodnutiu či zásahom „všeobecných súdov“ je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávných princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom (ne)boli dotknuté predpismi ústavného poriadku chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu alebo zjednocoval ich judikatúru. Ústavný súd pripomína, že podľa svojej ustálenej judikatúry vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany

ústavnosti poskytovanej ústavným súdom nie je chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (napr. I. ÚS 19/02).

26. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľky, podľa ktorej sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s jej odvolacími námietkami, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP, keďže krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením, ktoré formuloval okresný súd, a to je podľa názoru ústavného súdu presvedčivé a zrozumiteľné a konanie nevykazuje znaky podstatných pochybení procesného charakteru. Navyše, krajský súd s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP uviedol aj ďalšie dôvody, ktoré ho viedli k potvrdeniu rozsudku okresného súdu, preto ústavný súd nevidí žiadny relevantný dôvod na prehodnocovanie záverov rozhodnutí všeobecných súdov. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP bola totiž odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia, pričom možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia bola podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej, ako aj právnej stránke. Uvedené je v posudzovanej veci nesporné. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

27. Napokon podľa názoru ústavného súdu už okresný súd dal jasnú, zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď na základe doplnenia znaleckého posudku, podľa ktorého k porušeniu čapu únavovým mechanizmom, a tým k poškodeniu rozvodového mechanizmu

motoru mohlo dôjsť aj bez zásahu mechanika dôsledkom dlhotrvajúceho cyklického namáhania pri relatívne malom zaťažení, čomu by mohla zodpovedať prevádzka motorového vozidla pri 320 000 najjazdených kilometroch, ako aj pri zvýšenom zaťažovaní motoru napríklad takzvanou športovou jazdou, a k nasatiu cudzieho predmetu (telesu), a tým k poškodeniu turbodúchadla mohlo dôjsť aj dôsledkom perforácie vzduchového filtra, prípadne nedostatočného utesnenia sacieho potrubia vzniknutých počas prevádzky motorového vozidla, dospel k záveru, že nie je možné spoľahlivo ustáliť, či zistené vady na motorovom vozidle majú svoj pôvod priamo a výlučne v opravách vykonaných žalovanou, a tak žalobu z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi opravami žalovanej a zistenými vadami na motorovom vozidle v celom rozsahu zamietol.

28. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu tak isto zjavne vyplýva, že dôvodom, pre ktorý za základ svojho skutkového zistenia o nedostatku príčinnej súvislosti medzi opravami žalovanej a zistenými vadami na motorovom vozidle považoval medzi inými najmä doplnenie znaleckého posudku, a nielen znalecký posudok, bolo to, že automechanik žalovanej [REDACTED] (ďalej len „automechanik“) vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní 4. októbra 2012, t. j. až po vypracovaní znaleckého posudku z 26. septembra 2011, okrem iného uviedol, že pri oprave motora do miesta, kde „... došlo k odlomeniu osičky závesu...“, resp. čapu, nezasahoval, a súdny znalec [REDACTED] (ďalej len „vypracovateľ znaleckého posudku“) vo svojej výpovedi na pojednávaní 4. októbra 2012 uviedol, že sa nevie vyjadriť k tomu, či bolo do tohto miesta motora mechanikom zasahované, pričom pri vypracovávaní znaleckého posudku sa s technologickým postupom opravy väd motorového vozidla nijako neoboznamoval, pretože to nepovažoval za potrebné, je tento záver podľa názoru ústavného súdu ústavne plne udržateľný.

29. Inými slovami, ak už okresný súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia jasne a logicky vysvetlil, že rozdiel („rozpor“) medzi závermi znaleckého posudku, ktorého obsahom sú aj závery (hodnotenia) týkajúce sa sťažovateľkou označených ďalších dôkazov (pozri strany 23 až 30 a 39 až 41 znaleckého posudku, pozn.), a závermi jeho doplnenia, ktoré z hľadiska skutkového zistenia akceptoval, vyplynul z tej okolnosti, že v čase vypracovania znaleckého posudku sa vychádzalo výlučne iba z predpokladu (domnienky),

že do miesta motora, kde došlo k ulomeniu čapu, mechanik žalovanej zasahoval, avšak v čase vypracovania doplnenia sa na základe svedeckej výpovede mechanika, ako aj výpovede vypracovateľa znaleckého posudku vychádzalo už aj z toho predpokladu, že do tejto časti motora mechanik nezasahoval, pričom z následného oboznámenia sa s technologickým postupom opravy danej vady motorového vozidla vyplynulo, že „... *pri výmene všetkých reťazí napínákov nie je potrebné uvoľniť osičku vodiacej lišty. Uvoľnenie osičky... nie je súčasťou montážneho postupu pri oprave (výmene) všetkých reťazí a napínákov*“ (pozri odpoveď na otázku č. 3 záverov doplnenia, pozn.), t. j. ani nebolo potrebné zasiahnuť, ústavný súd nevidí dôvod, aby túto úvahu okresného súdu z ústavnoprávneho hľadiska akokoľvek spochybňoval.

30. Pokiaľ v nadväznosti na už uvedené a tiež s poukazom aj na to, že v danom čase príslušná ulomená súčiastka, resp. čap, ktorý by mohol byť predmetom znaleckého skúmania pre účely zistenia, či k jeho poškodeniu došlo dôsledkom únavy materiálu alebo dôsledkom krátkodobého intenzívneho zaťaženia, nebol k dispozícii, okresný súd návrhu sťažovateľky na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania nevyhovel, podľa názoru ústavného súdu nemožno v tejto skutočnosti vidieť porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. ako aj práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

31. Uvedené platí o to viac, že ako to už aj okresný súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia s odvolaním sa na hospodárnosť konania, resp. na sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP) uviedol, sťažovateľke bolo doplnenie znaleckého posudku doručené 8. júla 2016, avšak sťažovateľka vznesla návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania až písomným podaním z 5. januára 2017, t. j. 5 dní pred ostatným pojednávaním a takmer 6 mesiacov po doručení doplnenia znaleckého posudku, a teda za toto obdobie mala sťažovateľka dostatočný časový priestor na vznesenie návrhu na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, prípadne jej nič nebránilo tomu, aby si sťažovateľka zabezpečila súkromný znalecký posudok v zmysle ustanovenia § 209 CSP.

32. Navyše, keď krajský súd v plnej miere stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu na zvýraznenie správnosti týchto záverov vo svojom rozhodnutí v rámci jeho odôvodnenia okrem iného najmä dodal, že zo znaleckého posudku (v spojení aj s výpoveďou jeho vypracovateľa, pozn.) vyplýva „len“ pripustenie vzniku zistených väd dôsledkom opráv motorového vozidla žalovanou, a s poukazom na závery doplnenia znaleckého posudku skonštatoval, že v danej veci nie je možné spoľahlivo dospieť k existencii priamej príčinnej súvislosti medzi žalovanou vykonanými opravami a zistenými vadami na motorovom vozidle, tak isto uzavrel, že žalobe sťažovateľky proti žalovanej nie je možné vyhovieť, podľa názoru ústavného súdu nijako nemožno dospieť k záveru, že by odôvodnenie rozsudku krajského súdu v spojení s odôvodnením rozsudku okresného súdu nezodpovedalo požiadavkám ústavnosti z hľadiska namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie.

33. Ako už bolo uvedené, právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (rozsudok vo veci Ruiz Torijo c. Španielsko z 9. 12. 1994, Annuaire č. 303 – B).

34. Ústavný súd už vo veci sp. zn. III. ÚS 44/2011 uviedol, že (v okolnostiach tam posudzovanej veci, pozn.) „nebolo úlohou ústavného súdu skúmať, či na zásadné argumenty sťažovateľov bola zo strany krajského súdu poskytnutá vecne správna odpoveď, ale či nastolené otázky relevantného charakteru krajský súd zodpovedal, a ak áno, či odpoveď mala dostatočne vyčerpávajúci charakter“. V okolnostiach danej veci treba zdôrazniť, že v prípade rozhodnutí súdov opravnej inštalácie si môže opravný súd osvojiť dôvody napadnutého rozhodnutia pod podmienkou, že napadnuté rozhodnutie skutočne preskúmal v intenciách dôvodov predstretých uplatneným opravným prostriedkom. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v tomto smere judikoval: „Súd podčiarkuje, že pojem spravodlivý proces vyžaduje, aby vnútroštátny súd, ktorý odôvodnil svoje rozhodnutie stručne buď tak, že odkázal na dôvody nižšej inštalácie alebo iným spôsobom, skutočne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli pred ním vznesené, a neuspokojil sa s tým, že

jednoducho prevzal závery nižšieho súdu“ (rozhodnutie ESLP vo veci Helle c. Fínsko z 19. 12. 1997).

35. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). V rámci občianskeho súdneho konania platí zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená v ustanovení § 191 CSP (predtým § 132 OSP, pozn.), ktorá znamená, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Pri uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (napr. § 192 a § 193 CSP). Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvého stupňa; skutkové závery tohto súdu je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý na ten účel môže vykonávať dokazovanie (§ 384 ods. 1 až 4 CSP).

36. Napokon podľa názoru ústavného súdu z obsahu sťažnosti sťažovateľky nevyplývajú také argumenty, ktoré by boli spôsobilé rozhodujúcim spôsobom ovplyvniť rozhodnutie o veci, a tým spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu.

37. Ústavný súd poznamenáva, že v zmysle svojej judikatúry považuje za arbitrárne či zjavne neodôvodnené len tie súdne rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je celkom zjavne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozsudku krajského súdu opierajúceho sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktoré sú odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

38. V nadväznosti na sťažovateľkou deklarováný prejav nespokojnosti s napadnutým rozhodnutím ústavný súd konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníkov konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a nearbitrárne. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

K námietke porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu

39. Čo sa týka namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, resp. práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd v zmysle svojej konštantnej judikatúry opakovane uvádza, že všeobecný súd v zásade nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a slobôd hmotného charakteru (kam patria aj označené práva), ak toto porušenie nevyplynie z toho, že všeobecný súd súčasne porušil aj ústavno-procesné princípy postupu vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy (II. ÚS 78/05). Novšia judikatúra ústavného súdu už však smeruje aj k posudzovaniu hmotných práv v rozhodnutí všeobecného súdu, a to aj bez toho, aby sťažovateľ musel namietat', že všeobecný súd súčasne porušil aj ústavno-procesné princípy postupu vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy (IV. ÚS 360/09, III. ÚS 196/08, II. ÚS 111/08, I. ÚS 131/09 a pod.).

40. V súvislosti s tvrdeným zásahom do označeného základného práva a iného práva však ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na záver krajského (odvolacieho) súdu, podľa ktorého sťažovateľke nevzniklo právo na to, aby žalovanej uložil povinnosť bezplatne odstrániť vady na motorovom vozidle a ďalej ani povinnosť zaplatenia peňažných súm s príslušenstvom uvedených v žalobe z titulu náhrady škody, nemožno uvažovať o zásahu do tohto základného práva podľa ústavy, resp. práva podľa dodatkového protokolu. Totiž,

ak krajský súd (zhodne s okresným súdom) ústavne konformným a akceptovateľným spôsobom dospeli k záveru, že medzi zistenými vadami na motorovom vozidle a opravami vykonanými žalovanou nie je daná príčinná súvislosť, a v nadväznosti na to vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlili, že pre absenciu príčinnej súvislosti nie je možné vyvodit' akúkoľvek právnu zodpovednosť žalovanej za zistené vady a žalobe sťažovateľky vyhovieť, a tento jeho názor nebol ústavným súdom vyhodnotený ako svojvoľný (a teda ústavne neudržateľný), je zjavné, že absentuje akákoľvek príčinná súvislosť medzi rozsudkom krajského súdu a označeným hmotnými právami.

41. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

42. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2018